

നിശ്ചലിനോളം

നിശ്ചലിനോരേ നിരം
നിരമുള്ള പുവിനും
അഴകുള്ള മയിലിനും
നിശ്ചലിനോനേയുള്ള വർണ്ണം
വെളുത്ത സായിപ്പിനും
കറുത്ത സായിപ്പിനും
നിശ്ചലിനോരേയൊരു വർണ്ണം
നിശുന്യത
ചുമലേറ്റി നിൽക്കും
ങ്ങേ ശ്യാമവർണ്ണം.
നടക്കുനോൾ കൈയാടി-
യോപ്പം നടക്കും
ഇരിക്കുനോൾ, നിൽക്കുനോൾ
ങ്ങേ ചേഷ്ടകൾ
എനെ കളിയാക്കിടുന്ന പോൽ!
ഞാനെന്നരുപവും വെളിച്ചവും
സംഗമിച്ചാകെയിരുളാർന്നു
പിന്നതല്ലോ?
നിശലാൺ,
നീണ്ടുവരുന്ന മോഹങ്ങളാ-
ണിടയിൽ കുറുകി
മുരടിച്ചു പോകുമെൻ
വിഫലവ്യാമോഹ
മൊളിച്ചിരിക്കാറുള്ളാരിടമാണ്
തന്മുഖാണ്ഡയസങ്കേതമാ-
ണിരുമുടിലിശയുന്ന നാൾ മുതൽ
കൂടെയുണ്ടടിത്തേറ്റി വീഴു-
മനാദകാലം വരെ.
നിശലേ, തുണയുണ്ടായിരുന്നുള്ളു
വീഴ്ചയിൽ
അറിവിന്റെ കൈപിടി
ചൂനെന്നീപ്പിക്കുവാൻ,
അലിവിൻ കരങ്ങളാൽ
കണ്ണിൽ തുടക്കുവാൻ
തനിയേനടന്നു പോമുയിരിനെ
വിളിയാതെ
പിന്തുടരുന്നതും നീയല്ല
പഴികളേല്ലാം കേട്ട്

തെറിവാക്കുകൾ കേട്ട്
പതിയേയടങ്ങിയ
കലിയിൽ മുവം പുംത്തി
പതറിയ വാക്കുകൾ വിശുങ്ജി,
പരാജയഭീതിതൻ
നടുവിൽ മുവം താംത്തി
നടക്കാളുമെന്ത്രയീ
പരിക്ഷീണ ജീവനെ
വിമുകം അവിച്ചിന-
മനുഗമിക്കും പ്രിയ, നിശ്ചലിനേ-
യെനെക്കുറിച്ചുള്ള സകടം.
വെളിച്ചതിലേക്കുള്ള
നടയിലെല്ലായ്ക്കുപ്പോഴും
പിരകിലപ്പേനിശൽ,
ചെറുതാകയില്ലോ?
അകലുനോൾ മുന്നിൽ
വളർന്നു വലുതായ
ഭയപ്പെടുത്തില്ലോ?
മഹാകാരമപ്പോൾ
വെളിപ്പെടുത്തില്ലോ!
അതിഗുഡമാകുമൊ-
രദൈതദർശനം
അറിവിൻ നന്ദുകയിൽ
പകർന്നു തന്നീടിലും
പറയാതിരിക്കുവാൻ വയു,
ഈ വേളയിൽ
നിശലേയുണ്ടായിരുന്നുള്ളു കൂടെയീ
വഴിയിലെന്നാടുമെൻ
കണ്ണിൽ തുടയ്ക്കുവാൻ.